

BIO

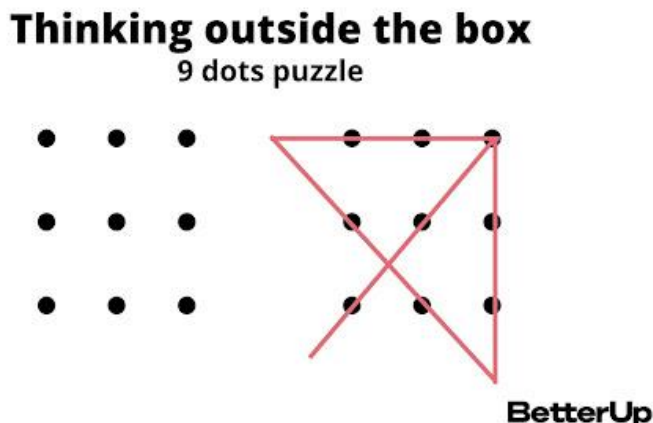
Jmenuji se Martin Novotný (1996), narozen v Liberci. Fotografii se věnuji několik let, nejprve jako samouk, později jsem studoval Libereckou školu foto-grafickou v Liberci a následně se s úspěchem hlásil na Tvůrčí fotografii na Slezské univerzitě v Opavě. Fotografie pro mě významově znamená především svobodu v sebereflexi a zhmotnění vlastních pocitů a vnitřního světa, proto se zabírám především stylizací vlastního těla, tedy černobílým autoportrétům. Jeden z mých prvních souborů byla *Krajina poznání*, tato série se zaměřuje na vztah mezi krajinou a člověkem, na spojení člověka s rozpadajícími se představami o vizuálnosti přírody, díky kovidové etapě a obecně odcizování se od přirozenosti lidského bytí spjatý s přírodou. Podtrhává spojení člověka a přírody. Další silně symbolický soubor je série autoportrétů zabývající se odrazem vlastního světa, tedy soubor *Zrcadlo mé duše*. V této sérii jsem stylizoval své vlastní tělo a snažil se vyjádřit sedm lidských hříchů tak, jak je vnímám já, mé vnitřní já, má duše, a to prostřednictvím detailnějších záběrů a polo celků, z kterých jsem po sléze vytvářel koláže jako jeden celek. Nyní se soustředím na vztah mezi člověkem a myšlenkovou hranicí, kterou nám společnost personifikuje a nutí, tak vzniká soubor *Devět teček*. Proč jsme obklopeni bariérami, které si vytváříme sami nebo nám je společnost podsouvá. Jsme uvěznění a kooperujeme s těmito pomyslnými zdmi každý den, v různých situacích života a hrách, které si pro nás život vymyslí, chaos a zmatek nejen v hlavách ale i v zhmotněném světě, v materialismu každodennosti, ale i v našich srdcích, která odráží náš vnitřní svět.

Adjustace souboru

Důležité pro soubor je pořadí, rytmus a gradace, proto si od začátku tvorby souboru představuji, že fotografie povede linie s příběhem od začátku, přes vyuzlení až po vyvrcholení. Linie by měla být jemná a minimalistická, záměrně používám u každé fotografie bílý rámeček, který dodává symbolice důraz a podtrhuje význam čtverce. Chtěl bych, aby každá fotografie dokázala stát sama o sobě k danému tématu, zároveň celkový soubor pak gradačně vytvářel i další seskupený příběh. Sérii, která lehce provokuje svým chaosem, který je nám předsouván v každodennostech, kde se s hranicemi a bariérami setkáváme a jsme jejich součástí.

Formát k tématu zachovávám čtvercový, 70x70 cm. Tisk na jemnou barytovou texturu nebo matný papír.

Vystavoval bych fotografie v řadě za sebou jako příběh. Důvodem, proč se soubor nazývá *Devět teček* je díky myšlence a frázi „*thinking out of the box*“, která vznikla na základě hlavolamu, kdy čtverec složený z devíti teček lze jednou čarou spojit pouze tehdy, kdy přetáhneme linii mimo daný čtverec. Při instalaci souboru bych si pravděpodobně s tímto faktem vyhrál a použil ho jak v názvu výstavy, tak v adjustaci.



Zdroj obrázku: <https://www.betterup.com/blog/thinking-outside-the-box>

Editace

Vizuální styl celé série *Devět teček* se opírá o minimalistický a konceptuální přístup k postprodukcí. Každá fotografie je tvořena jako samostatný černobílý autoportrét bez zásahu do samotné obrazové reality – nejedná se o koláž ani složeninu více záběrů (s výjimkou snímku č. 6).

Do fotografií byly digitálně vloženy jednoduché geometrické prvky – čtverce a kruhy – které slouží jako vizuální symboly a nositelé významu. Jejich rozmístění a vztah k postavě reflektují myšlenkové téma série, tedy hru mezi člověkem a geometrickým rámcem reprezentovaným čtvercem a devíti body.

Snímek č. 6 je jediný, kde byla využita technika dvojité expozice, čímž vzniká vizuálně vrstevnatější obraz kombinující dva momenty do jednoho snímku. Tato výjimka slouží k akcentování momentu, kdy se postava dostává „dovnitř“ čtverce, a symbolicky propadá jeho omezením.

U snímků č. 2 a 7 byla navíc aplikována inverze do negativu, která naručuje vnímání světla a prostoru. Tento zásah podporuje symbolické napětí mezi realitou a konstrukcí a pomáhá akcentovat fázi příběhu, ve které dochází k posunu ve vnímání nebo překročení hranic běžného pohledu.

Jinak jsou všechny fotografie zachyceny jako jediný snímek bez kompozitních zásahů, editace se omezuje výhradně na černobílou tonalitu a přidání grafických prvků. Díky tomu zůstává autentický kontakt s realitou zachován, zatímco symbolické vrstvy jsou zvýrazněny pomocí jednoduché vizuální řeči.

Anotace k souboru

Soubor černobílých autoportrétů zkoumá symbolickou hru mezi člověkem a čtvercem. Projekt volně vychází z anglické fráze „*thinking out of the box*“, která se stává výchozím bodem vizuálního příběhu. Tato fráze odkazuje na hlavolam tvořený devíti tečkami uspořádanými do tvaru čtverce, aby bylo možné všechny tečky spojit jednou čarou, je nutné vyjít mimo rámeček

čtverce. Symbolicky tak naznačuje nutnost překračování hranic. V sérii se opírám nejen o samotný hlavolam a jeho jazykový přesah, ale i o geometrickou hru mezi člověkem, čtvercem a devíti tečkami. Tečky se v průběhu vizuálního vyprávění postupně rozšiřují od jedné až na počet devět, přičemž celý hlavolam je zcela rozluštěn na závěrečné fotografii. Postava se s čtvercem nejprve seznamuje a pozoruje ho, poté se k němu přibližuje, a nakonec do něj symbolicky propadá. Vprostřed příběhu ji čtverec formuje a uzavírá. V závěru však dochází k překonání tohoto omezení, k osvobození a návratu k vlastní identitě mimo předem stanovené hranice.

Symboliku využívám i v prostředí, ve kterém jsou fotografie pořízeny. Na začátku příběhu se ocitáme v přírodě, postupně přecházíme do industriálního prostředí, a nakonec se opět postupně navracíme k přírodě – našemu přirozenému prostředí.